

PŘIJATÉ TEXTY

P9_TA(2021)0505

Nové směry pro humanitární činnost EU

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2021 o nových směrech pro humanitární činnost EU (2021/2163(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na články 208 a 214 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na článek 21 Smlouvy o Evropské unii,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci¹,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/836 ze dne 20. května 2021, kterým se mění rozhodnutí č. 1313/2013/EU o mechanismu civilní ochrany Unie²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/947 ze dne 9. června 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro sousedství a rozvojovou a mezinárodní spolupráci – Globální Evropa, mění a zrušuje rozhodnutí č. 466/2014/EU a zrušují nařízení (EU) 2017/1601 a nařízení Rady (ES, Euratom) č. 480/2009³,
- s ohledem na společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, Evropském parlamentu a Evropské komisi o Evropském konsensu o humanitární pomoci z roku 2008⁴,
- s ohledem na čtvrtou Ženevskou úmluvu o ochraně civilních osob za války ze dne 12. srpna 1949,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2003/335/SVV ze dne 8. května 2003 o vyšetřování a trestním stíhání genocidy, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů⁵,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 26. listopadu 2018 o posílení globálního zabezpečení

¹ Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1.

² Úř. věst. L 185, 26.5.2021, s. 1.

³ Úř. věst. L 209, 14.6.2021, s. 1.

⁴ Úř. věst. C 25, 30.1.2008, s. 1.

⁵ Úř. věst. L 118, 14.5.2003, s. 12.

potravin a výživy,

- s ohledem na obecné zásady EU na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva¹,
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 2286 ze dne 3. května 2016 o ochraně raněných a nemocných, zdravotníků a humanitárních pracovníků v ozbrojeném konfliktu,
- s ohledem na zprávu generálního tajemníka OSN ze dne 23. srpna 2016 o výsledcích Světového humanitárního summitu a o závazcích, které na summitu přijali jeho účastníci,
- s ohledem na „velkou dohodu“ (Grand Bargain) podepsanou dne 23. května 2016, na výroční nezávislé zprávy o této dohodě, zejména na zprávu z roku 2021, a na rámec a přílohy „velké dohody 2.0“ (Grand Bargain 2.0), jež byly představeny na výroční schůzi „velké dohody“ konané ve dnech 15.–17. června 2021,
- s ohledem na zprávu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky z července 2021 o využívání flexibilního financování v roce 2020 a na její aktualizaci,
- s ohledem na sendajský rámec pro snižování rizika katastrof na období 2015–2030 přijatý na třetí světové konferenci OSN o snižování rizika katastrof, jež se konala ve dnech 14.–18. března 2015 v Sendaji (Japonsko), a na výsledky Globálních platform pro snižování rizika katastrof konaných v Cancúnu v roce 2017 a v Ženevě v roce 2019,
- s ohledem na Agendu OSN pro udržitelný rozvoj 2030 a na cíle udržitelného rozvoje,
- s ohledem na Globální humanitární přehled za rok 2021 vypracovaný Úřadem OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí a na jeho měsíční aktualizace,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2021 o Unii rovnosti: strategie práv osob se zdravotním postižením na období 2021–2030“ (COM(2021)0101),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. března 2021 o humanitární činnosti EU: nové výzvy, stejné zásady (COM(2021)0110) a na následné závěry Rady ze dne 20. května 2021,
- s ohledem na svá usnesení o humanitární pomoci, zejména na usnesení ze dne 11. prosince 2013 o přístupu EU ke zvyšování odolnosti a snižování rizika katastrof v rozvojových zemích: poučení z krizí v oblasti zajišťování potravin², ze dne 26. listopadu 2015 o vzdělávání dětí v mimořádných situacích a ve vleklých krizích³, ze dne 16. prosince 2015 k přípravě na Světový humanitární summit: výzvy a příležitosti pro humanitární pomoc⁴, ze dne 1. června 2017 o odolnosti jakožto strategické prioritě vnější činnosti EU⁵ a ze dne 17. dubna 2018 o provádění nástroje

¹ Úř. věst. C 303, 15.12.2009, s. 12.

² Úř. věst. C 468, 15.12.2016, s. 120.

³ Úř. věst. C 366, 27.10.2017, s. 151.

⁴ Úř. věst. C 399, 24.11.2017, s. 106.

⁵ Úř. věst. C 307, 30.8.2018, s. 177.

pro rozvojovou spolupráci, nástroje humanitární pomoci a Evropského rozvojového fondu¹,

- s ohledem na článek 54 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj (A9-0328/2021),
- A. vzhledem k tomu, že potřeby v humanitární oblasti jsou na historicky nejvyšší úrovni, neboť v roce 2021 potřebuje pomoc 238 milionů lidí, a to především kvůli konfliktům, ale také kvůli systémovým faktorům, např. změně klimatu, přírodním katastrofám, zhoršování životního prostředí, růstu světové populace, nedostatku potravin, omezeným vodním zdrojům a nefungující správě; vzhledem k tomu, že nárůst humanitárních potřeb a jejich rostoucí složitost se dotýká každého z cílů udržitelného rozvoje a poukazuje na znepokojivou absenci celosvětového pokroku v plnění Agendy 2030;
- B. vzhledem k tomu, že pandemie COVID-19 zhoršila již existující nestabilitu a nerovnosti, zvýšila humanitární potřeby – zejména pokud jde o prudký nárůst hladu a nedostatečné dodávky potravin, kdy je téměř 300 milionů lidí ohroženo akutním nedostatkem potravin a více než 40 milionů lidí čelí krizovému nedostatku potravin – a narušila humanitární reakci kvůli uzavření hranic a dalším omezením; vzhledem k tomu, že nárůst humanitárních potřeb je částečně důsledkem nedostatečné rozvojové pomoci, která by příčiny nestability měla řešit; vzhledem k tomu, že podle Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj se humanitární pomoc ve všech nestabilních oblastech zvýšila v letech 2015 až 2016 o 38 %, zatímco rozvojová pomoc plánovaná v rámci programů pro nestabilní situace se ve stejném období nezvýšila²; vzhledem k tomu, že v letech 2014 až 2018 představovala humanitární pomoc druhý největší podíl zahraničních příspěvků na rozvojovou pomoc ve všech 29 zemích ve Výboru pro rozvojovou pomoc³;
- C. vzhledem k tomu, že pandemie COVID-19 na jedné straně vytvořila řadu logistických překážek pro mezinárodní organizace, jež realizují operace humanitární pomoci, a na druhé straně tyto logistické výzvy přispěly k řadě změn ve způsobu provádění programů pomoci, zejména pokud jde o posílení významu místní humanitární pomoci;
- D. vzhledem k tomu, že v důsledku bouří, záplav, sucha a přírodních požárů potřebovalo v roce 2018 mezinárodní humanitární pomoc přibližně 108 milionů lidí; vzhledem k tomu, že do roku 2050 by v důsledku katastrof souvisejících s klimatem a socioekonomického dopadu změny klimatu mohlo každoročně potřebovat humanitární pomoc více než 200 milionů lidí;
- E. vzhledem k tomu, že mimořádné situace postihují nejvíce ženy a dívky; vzhledem k tomu, že u dospívajících dívek v oblastech konfliktů je o 90 % vyšší pravděpodobnost, že budou mimo školu, 70 % žen v humanitárním prostředí se častěji

¹ Úř. věst. C 390, 18.11.2019, s. 33.

² Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, *States of Fragility 2018* (Nestabilní státy 2018), 17. července 2018.

³ Nomura, S., Sakamoto, H., Ishizuka, A., Shimizu, K. and Shibuya, K., 'Tracking sectoral allocation of official development assistance: a comparative study of the 29 Development Assistance Committee countries, 2011-2018' (Sledování rozdělení oficiální rozvojové pomoci: srovnávací studie 29 zemí ve Výboru pro rozvojovou pomoc), *Global Health Action*, leden 2021.

potýká s násilím na základě pohlaví a více než 70 % žen trpících chronickým hladem jsou ženy;

- F. vzhledem k tomu, že humanitární letecký most EU, který byl zřízen v reakci na dopravní omezení způsobená pandemií, významně pomohl překlenout kritické nedostatky v oblasti humanitární reakce, neboť usnadnil přepravu pomoci, pomoci při mimořádných událostech a humanitárních pracovníků;
- G. vzhledem k tomu, že častější výskyt a intenzita katastrof způsobených změnou klimatu podněcuje konflikty a stále více lidí uvízl v dlouhotrvajícím vysídlování způsobem, který nikdy nebyl zaznamenán dříve, zatímco řada vleklých krizí zůstává nevyřešena;
- H. vzhledem k tomu, že na rostoucí humanitární potřeby nejsou vynakládány odpovídající zdroje, což vede k rychle se prohlubujícímu nedostatku finančních prostředků: v roce 2020 bylo humanitárním žádostem OSN vyhověno v méně než polovině případů a v srpnu 2021 bylo k dispozici pouze 10,9 miliardy USD na potřeby ve výši 36,6 miliardy USD (tj. 30 % celkové částky)¹; vzhledem k tomu, že v roce 2020 klesly finanční prostředky, které nesouvisí s reakcí na pandemii COVID-19, od 20 největších veřejných dárců pod úroveň roku 2019²;
- I. vzhledem k tomu, že celosvětové financování humanitární pomoci je i nadále do značné míry závislé na velmi omezeném počtu dárců, kdy na deset největších dárců připadá přibližně 85 % všech finančních prostředků;
- J. vzhledem k tomu, že humanitární pomoc je klíčovým pilířem vnější činnosti EU a že v roce 2020 představovaly kombinované finanční prostředky EU a členských států 36 % celosvětové humanitární pomoci, což je největší podíl na světě; vzhledem k tomu, že výše příspěvků se v rámci EU liší, přičemž čtyři členské státy a Komise poskytují přibližně 90 % veškerého financování humanitární pomoci EU;
- K. vzhledem k tomu, že potvrzený závazek signatářů „velké dohody 2.0“, že zajistí, aby humanitární pomoc byla co nejlokálnější a mezinárodní podle potřeb, znamená závazek poskytovat nejméně 25 % prostředků na humanitární pomoc co nejpřímějším způsobem místním a vnitrostátním aktérům; vzhledem k tomu, že tento cíl však zdaleka není splněn;
- L. vzhledem k tomu, že kvůli této současné mezeře ve financování je naprosto nutné, aby došlo ke zlepšení účinnosti, účelnosti, viditelnosti, sdílení rizik, transparentnosti a odpovědnosti humanitárního systému a k zajištění toho, že k humanitárnímu úsilí bude přispívat více zemí, aby pomoc odpovídala potřebám postiženého obyvatelstva, jak bylo naposledy zdůrazněno ve „velké dohodě 2.0“, která se zaměřuje na lokalizaci a kvalitní financování jako na klíčové priority;
- M. vzhledem k tomu, že „kvalitní financování“ zahrnuje jednu ze dvou hlavních priorit „velké dohody 2.0“; vzhledem k tomu, že druhý pilíř politického fóra na vysoké úrovni k financování humanitární pomoci v roce 2016 vyzývá k rozšíření základny humanitárních zdrojů prostřednictvím partnerství s novými nebo nastupujícími

¹ Úřad OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí, útvar pro sledování finančních prostředků, příspěvky humanitární pomoci v roce 2021.

² Development Initiatives, *Global Humanitarian Assistance Report 2021*.

bilaterálními dárci a soukromým sektorem, což usnadní toky remitencí a islámské sociální financování¹; vzhledem k tomu, že humanitární pomoc od soukromých dárců již vzrůstá a zvýšila se z 6,2 miliardy USD v roce 2018 o 9 % na rekordních 6,8 miliard USD v roce 2019²;

- N. vzhledem k tomu, že Komise navrhla zahájit pilotní projekt týkající se kombinování zdrojů s cílem výrazně zvýšit zdrojovou základnu pro humanitární činnost a vyzvala k dalšímu zapojení soukromého sektoru za tímto účelem;
- O. vzhledem k tomu, že roztržitost pomoci je i nadále přetrvávající výzvou z důvodu narůstajícího počtu dárců a agentur pro pomoc a nedostatku koordinace jejich činností a projektů;
- P. vzhledem k tomu, že dárci podporují využívání konsorcií v rámci rozvojové spolupráce a humanitární pomoci; vzhledem k tomu, že ve srovnání s jinými metodami se organizace konsorcií obvykle vyznačují širšími cíli a více zdroji;
- Q. vzhledem k tomu, že řešení humanitárních krizí vyžaduje nejen více finančních prostředků, ale také rozhodné politické úsilí o snížení potřeb předcházením konfliktům a jejich ukončením, ochranou základních lidských práv, podporou udržitelného rozvoje, snižováním rizik a zranitelnosti, bojem proti změně klimatu a přizpůsobením se jí, řešením korupce při přidělování finančních prostředků a řešením nedostatečné transparentnosti ve vztazích s místními organizacemi;
- R. vzhledem k tomu, že základní normy a zásady jsou na celém světě zpochybňovány v důsledku pravidelného porušování mezinárodního humanitárního práva, včetně útoku na civilní obyvatelstvo a humanitární pracovníky, jež se přidávají k rostoucím překážkám pro poskytování humanitární pomoci;
- S. vzhledem k tomu, že se v posledních letech dramaticky zvýšily útoky na humanitární pracovníky;
- 1. vítá sdělení Komise o humanitární činnosti EU: nové výzvy, stejné zásady a její konkrétní návrhy na zlepšení poskytování humanitární pomoci; vyzývá k urychlenému provedení těchto návrhů v úzké konzultaci a spolupráci s humanitárními partnery, aby se zajistilo, že pomoc bude předvídatelná, nebude roztržitá a nebude duplikovat jiná opatření; opakuje, že v souladu s Evropským konsensem musí být humanitární pomoc EU vždy poskytována pouze na základě potřeb, musí být plně v souladu s humanitárními zásadami lidskosti, neutrality, nestrannosti a nezávislosti a musí věnovat zvláštní pozornost zranitelným skupinám; vyzývá Komisi, aby zásadu „nikdo nemá být opomenut“ do středu nového přístupu k humanitární činnosti; vítá iniciativu Komise začlenit vzdělávání do mimořádných situací s cílem zabránit tomu, aby děti předčasně ukončily školní docházku, zejména v případě dlouhotrvajícího konfliktu;
- 2. se znepokojením bere na vědomí, že došlo k prudkému zvýšení schodku ve financování

¹ Panel na vysoké úrovni pro humanitární financování, zpráva pro generálního tajemníka OSN s názvem „Je příliš důležité na to, aby selhalo - řešení nedostatku ve financování humanitární pomoci“ (‘Too important to fail – addressing the humanitarian financing gap’), 17. ledna 2016.

² Development Initiatives, *Global Humanitarian Assistance Report, 2021* (Rozvojové iniciativy, zpráva o globální humanitární pomoci, 2021).

humanitární pomoci, neboť hlavní dárci v době rostoucích potřeb omezují finanční prostředky; upozorňuje na výrazné rozdíly v příspěvcích jak na celosvětové úrovni, tak v rámci EU; vyzývá Komisi, aby poskytla pevný roční rozpočet na humanitární pomoc EU s cílem zaručit včasné, předvídatelné a flexibilní financování humanitární pomoci od začátku každého rozpočtového roku, a to jak na řešení vleklých krizí, tak na reakci na krize nové, a aby v rámci rezervy na solidaritu a pomoc při mimořádných událostech zachovala stávající kapacitu pro rychlé uvolnění dodatečných finančních prostředků v případě vznikajících, eskalujících nebo náhlých mimořádných událostí; vyzývá EU, aby se zasazovala o větší mezinárodní sdílení odpovědnosti a navýšení finančních prostředků na humanitární pomoc; naléhavě vyzývá členské státy, aby šly příkladem a přispívaly na humanitární pomoc pevně stanoveným podílem svého hrubého národního důchodu; vyzývá Komisi, aby každoročně podávala zprávu o výši finančních prostředků na humanitární pomoc, které jsou uvolňovány z EU v globálním kontextu;

3. vyzývá Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost, aby vypracovaly strategii pro dlouhodobou spolupráci se třetími zeměmi, zejména s novými dárci, a využily přitom dvoustrannou, regionální a mnohostrannou diplomacii EU k rozšíření škály dárcovských zemí, které dobrovolně přispívají k humanitární pomoci; zdůrazňuje, že příspěvky od dalších dárcovských zemí by umožnily získat částku, jež je potřebná k řešení mezinárodních humanitárních krizí; se znepokojením konstatuje, že v dohodě o obchodu a spolupráci mezi EU a Spojeným královstvím chybí formální ujednání týkající se humanitární pomoci, a vyzývá Komisi a členské státy, aby usilovaly o formální partnerství mezi EU a Spojeným královstvím v oblasti humanitární pomoci;
4. zdůrazňuje závazek Komise mobilizovat soukromé finanční prostředky a dále zapojit soukromý sektor do humanitární pomoci EU a zahájit pilotní iniciativu kombinování zdrojů z rozpočtu EU na humanitární pomoc v roce 2021; vyzývá Komisi, aby Parlamentu poskytla více informací a písemné hodnocení o provádění pilotního projektu kombinovaného financování humanitárních akcí, v němž zhodnotí jeho soulad s cíli vnější činnosti; zdůrazňuje potenciál iniciativ kombinování zdrojů, včetně dluhopisů s humanitárním dopadem a systémů pojištění rizika katastrof, včetně plného využití Evropské investiční banky a Evropského fondu pro udržitelný rozvoj plus pro humanitární účely; zdůrazňuje však, že další spolupráce se soukromým sektorem vyžaduje analýzu dosavadních výsledků dosažených prostřednictvím spolupráce a výhradní podporu partnerství, která jsou v souladu s cíli vnější činnosti EU a mezinárodními humanitárními zásadami;
5. je znepokojen rostoucím počtem závažných porušení mezinárodního humanitárního práva a právních předpisů v oblasti lidských práv; vyzývá k zavedení koordinačního mechanismu EU s cílem vytvořit soudržný přístup EU k mezinárodnímu humanitárnímu právu, monitorovat tato porušování a zasazovat se o zajištění toho, aby bylo mezinárodní humanitární právo dodržováno, mimo jiné využíváním příslušných politických, obchodních a ekonomických nástrojů a nástrojů v oblasti rozvojové pomoci v rámci vnější činnosti EU;
6. vyzývá Komisi, místopředsedu Komise, vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členské státy, aby pozorně monitorovaly porušování mezinárodního humanitárního práva a zahrnuly porušování mezinárodního humanitárního práva mezi kritéria pro zařazení jednotlivců nebo subjektů do příslušných sankčních režimů EU v souladu s obecnými zásadami EU na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva; konstatuje, že sankce a omezující

opatření přijímaná v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU musí být v souladu s mezinárodním humanitárním právem a nesmí bránit provádění humanitárních činností; zdůrazňuje, že do režimů omezujících opatření je třeba důsledně začleňovat humanitární výjimky a že partnerům musí být poskytována nezbytná podpora a pokyny, aby mohli tyto výjimky účinně uplatňovat;

7. vyzývá Komisi a členské státy, aby posílily mezinárodní humanitární právo a důrazně stíhaly a postihovaly osoby, které používají hladovění jako válečnou zbraň, s cílem bojovat proti rozsáhlému porušování práva na potraviny během konfliktů, opakovanému používání hladovění jako válečné metody a odpírání přístupu humanitární pomoci;
8. vyzývá EU a její členské státy, aby urychleně splnily závazky přijaté na Světovém humanitárním summitu a v rámci „velké dohody“; zdůrazňuje, že je důležité, aby byla humanitární pomoc účinnější a účelnější, a to zvýšením flexibilního financování prostřednictvím nevyčleněných, pružně vyčleněných a víceletých finančních prostředků, které budou přizpůsobeny místním souvislostem, potřebám a zaměřením na lidi, jakož i snížením administrativní zátěže humanitárních partnerů, a to mimo jiné harmonizací a zjednodušením návrhů dárců a požadavků na podávání zpráv, financováním vnitrostátních a místních subjektů a podporou inovativních řešení; připomíná, že vleklé krize jsou stále humanitárním kontextem, a vyzývá EU a její členské státy, aby navrhly konkrétní řešení pro účinné přidělování finančních prostředků na humanitární a rozvojovou pomoc partnerům působícím v těchto souvislostech; vybízí EU a její členské státy, aby v grantových dohodách s partnery zavedly opatření s cílem zajistit těmto partnerům dostatečnou flexibilitu programu, aby mohli rychle přejít od rozvojových činností k reakci na mimořádné situace v případě náhlé mimořádné události, a to i ve financování poskytovaném novým nástrojem pro sousedství a rozvojovou a mezinárodní spolupráci - Globální Evropa;
9. vyzývá Komisi a členské státy, aby udržovaly a podporovaly realistický dialog o sdílení rizik mezi příslušnými útvary, se svými humanitárními partnery a s dalšími zúčastněnými stranami, a to na základě nedávných zkušeností a získaných zkušeností, s cílem neustále usilovat o zlepšování stávajících předpisů v oblasti financování tím, že budou účinnější a efektivnější, zejména v době vysoce nestabilních humanitárních krizí; poukazuje na to, že se povědomí o rizicích osvědčilo jako účinný nástroj pro zmírňování rizik;
10. zdůrazňuje zvláštní význam podpory místních subjektů a naléhavě vyzývá Komisi, aby vypracovala ambiciózní politiku lokalizace, včetně podpory transparentnosti, využívání odborných znalostí a zkušeností partnerů a nastínění toho, jak poskytnout větší a lepší podporu místním respondentům s cílem posílit jejich kapacity, umožnit jim využívat všech dostupných nástrojů a zajistit jejich zapojení do rozhodovacích procesů a současně řešit otázku vzájemné odpovědnosti a sdílení rizik, neboť posílení místních respondentů je hlavním faktorem pro snížení potřeby mezinárodní humanitární pomoci v budoucnu; vyzývá Komisi, aby zajistila, že rovnoprávná účast žen a posílení jejich postavení bude výslovně začleněna do všech nových mechanismů, které posílí úlohu místních aktérů v humanitární činnosti;
11. zdůrazňuje, že v souvislosti s pandemií COVID-19 pomáhá lokalizace zajistit zdravotní reakci přizpůsobenou situaci rozvojových zemí, aby se zabránilo evropské předpojatosti, zejména pokud jde o protokoly proti šíření nákazy a preventivní kampaně; vyzývá k tomu, aby byla odpovídajícím způsobem zpochybněna převládající

eurocentrická perspektiva mimořádných situací prostřednictvím další lokalizace humanitární činnosti;

12. upozorňuje na výzvy, které přináší změna klimatu, a vítá závazky k dalšímu začleňování dopadů změny klimatu a environmentálních faktorů do humanitárních akcí, posílení odolnosti zranitelných regionů vůči změně klimatu a budování odolnosti zranitelných komunit vůči změně klimatu prostřednictvím připravenosti na katastrofy a předjímání opatření prostřednictvím přístupu založeného na trojitě vazbě, do něhož jsou zapojeni původní obyvatelé a místní komunity, s ohledem na zvláštní potřeby pomoci a ochrany obyvatelstva postiženého katastrofami a nepříznivých dopadů změny klimatu, zejména vysídlených osob a hostitelských komunit; kromě toho vítá závazky týkající se ekologizace humanitární pomoci EU a sledování výdajů souvisejících s klimatem; vyzývá Komisi, aby poskytla nezbytné zdroje na přizpůsobení se změně klimatu a snižování rizika katastrof, mimo jiné prostřednictvím Nástroje pro sousedství a rozvojovou a mezinárodní spolupráci – Globální Evropa, a aby urychlila provádění sendajských závazků v rámci vnější činnosti EU;
13. vítá konkrétní úspěchy humanitárního leteckého mostu EU a myšlenku vytvoření kapacity pro evropskou humanitární reakci za účelem odstranění nedostatků v humanitární reakci EU; žádá, aby byly členské státy a humanitární partneři konzultováni ohledně veškerých nových iniciativ Komise, které by měly vycházet ze stávajících mechanismů EU, jako je mechanismus civilní ochrany, a nikoli je duplikovat;
14. zdůrazňuje, že zatímco se humanitární pomoc snaží řešit bezprostřední a život ohrožující situace, krize jsou způsobovány faktory, které vyžadují dlouhodobá řešení; vyzývá Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost, aby přijaly sdělení, v němž bude vypracována jasná politika zaměřená na provázanost humanitární oblasti, rozvoje a míru s cílem překlenout mezery mezi jednotlivými oblastmi politik; zdůrazňuje, že tento přístup založený na propojení by měl posílit odolnost a podporovat udržitelné reakce, zatímco cíle udržitelného rozvoje by měly být použity jako rámec pro tento přístup, neboť Agenda 2030 poskytuje jedinečnou příležitost k řešení základních příčin nestability a konfliktů, mimo jiné na základě praktických zkušeností nevládních organizací; vyzývá EU a členské státy, aby tento přístup založený na propojení urychleně uplatňovaly se zvláštním zaměřením na řešení nestability, předcházení konfliktům, řešení hladu, řešení vysídlení v souvislosti s katastrofami a nepříznivými dopady změny klimatu, poskytování příležitostí ke vzdělávání a živobytí, podporu včasné obnovy, posílení schopnosti reakce a posílení soběstačnosti a odolnosti; vyzývá Komisi, aby zveřejnila hodnocení operativnosti vazby mezi humanitární a rozvojovou oblastí v šesti pilotních zemích určených v roce 2017;
15. vyzývá Komisi, aby posoudila minulé zkušenosti a programy týkající se otázek souvisejících s rovností žen a mužů, neboť vzhledem k tomu, že ženy jsou oběťmi konfliktů a katastrof, je stále více zapotřebí je řešit; vyzývá k zavedení hmatatelnějších prvků začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do budoucích humanitárních akcí, včetně kontextově specifických analýz zohledňujících rovnost žen a mužů, při současné ochraně práv zranitelných skupin, včetně žen, dívek a osob z komunity LGBTIQ+; podporuje zajištění neomezeného přístupu k bezplatným veřejným zdravotnickým službám a úsilí o snížení úmrtnosti a nemocnosti a zdůrazňuje, že je třeba posílit připravenost na pandemie a epidemie;

16. vyzývá EU a její členské státy, aby prováděly a prosazovaly program iniciativy Nansen na ochranu přeshraničních vysídlených osob v kontextu katastrof a změny klimatu; zdůrazňuje význam spolupráce mezi aktéry v oblasti humanitární pomoci, rozvoje, snižování rizika katastrof a změny klimatu s cílem snížit riziko vysídlení v souvislosti s katastrofami a nepříznivými dopady změny klimatu a řešit potřeby pomoci a ochrany;
17. vyzývá k tomu, aby byl kladen zvláštní důraz na výživu, která je základním právem pro všechny, s cílem zajistit potravinové zabezpečení a posílit odolnost potravinových systémů vůči hospodářským, klimatickým a lidským otřesům; vyzývá k revizi akčního plánu EU v oblasti výživy s cílem řešit všechny formy podvýživy v humanitárním a rozvojovém kontextu v souladu se závěry Rady z listopadu 2018;
18. opakuje závazek Komise a její pokračující úsilí o podporu viditelnosti humanitární pomoci EU a povědomí o ní mezi různými zúčastněnými stranami v celé EU, včetně nevládních organizací, a o posílení viditelnosti EU v její vnější činnosti;
19. vítá ohlášení historicky prvního humanitárního fóra EU, které se má konat v lednu roku 2022; zdůrazňuje, že toto fórum by mělo být inkluzivní a usilovat o větší zviditelnění humanitární pomoci EU a činnosti jejích partnerů, prosazovat strategický dialog o humanitární politice EU a dosáhnout pokroku v provádění klíčových opatření stanovených ve sdělení Komise;
20. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedovi Komise, vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Evropské službě pro vnější činnost a vládám a parlamentům členských států.